

MEDLEMSBREV
2018 PREBENS år

www.extable111.dk

Formand
Suppleant

: Preben Liljeroth
: Flemming Bjerborg

"Venskab - Forpligter"

Medlemsbrev nr. 05/2018

Dato: 04/05 2018

Næste møde: Tirsdag d. 05. juni kl. 19.00

Vært: Preben Liljeroth

Mødeansvarlig: Preben Liljeroth

Program: Sommermøde m/damer

3 minutter: Carl Nygaard

Referat fra sidste møde:

Vi sang: Præmiewhist i Varde (specialsang)

Fraværende: Karl-Erik Fisker.

Efter en smule ventetid – El-biler må være langsomme !! var vi 8 EX-ere samlet hos Knud Erik. Endvidere var Anton Madsen, der skulle være "hjælpelærer" denne aften, tilstede.

Den obligatoriske sild var denne aften afløst af en lækker anretning med stenbiderrogn. Efterfølgende blev der serveret en rigtig skøn dyreragout. Den normale udskænkning af øl, og brændevin var udskiftet med div. hvid- og rødvine, så en lidt anderledes forplejning, men meget, meget godt.

Til kaffen holdt vi os dog til det "normale" – det altid sikre valg af nøddehorn.

Formanden åbnede mødet og Knud Erik kom med aftenens sang specielt fundet frem til dagens emne – Præmiewhist i Varde. Den var sjov, og nem at synge, og sandelig om ikke formanden roste os for vore evner som sangere!!

Tom fik ordet for 3. min., der handlede om de muligheder, den moderne teknologi har givet menneskeheden for manipulation af enhver art. En spændende, men også svær problematik, der på forskellige måder griber ind i vores hverdag.

Der kom mange kloge indspark om dette vanskelige emne efterfølgende.

Så blev spillebordene fundet frem, og en meget veloplagt Anton Madsen fortalte os lidt om Bridgen´s historie, meldesystemer mv. Vi spillede derefter 4 spil, og det må indrømmes, at vi nok ikke er helt udlærte i dette spændende spils mysterier. Vinderne ved de to borde blev hhv. Flemming Bjergborg/Carl Erik Vadstrup, og Leif Dalhoff/Knud Erik Verner. Tillykke til dem.

En sjov, og spændende aften blev herefter afsluttet.

Til vores næste møde – sommermødet m/damer vil formanden i god tid udsende nøje instrukser om hvilke opgaver, der tilfalder den enkelte af os.

Og så en rettelse !!. Jeg har fået oplyst, at jeg tilsyneladende har misforstået de meldinger, der kom på sidste møde vedrørende evt. optagelse af et nyt medlem. Der er IKKE afgivet indsigelse eller nogen betingelser mod forslaget. Det skal jeg selvfølgelig beklage, men forslaget er nu genfremsat, og så vidt jeg kan se, er vi nu der, at formanden iht. Vedtægternes § 4, stk. 2 kan foranledige en invitation til det foreslåede emne.

De bedste hilsner

Carl Nygaard
Tvangsudskrevet redaktør.

3 minutter 1. maj 2018/ Tom

Om opmærksomhedsøkonomi.

Da vi for nylig var på ferie, havde jeg medbragt en del underholdning i form af podcasts. Der er flere jeg holder af, dels en faglig, men også Søren Dahls samtaler på café Hack, Videnskab.dk, men især radio 24/7, som har en serie, der hedder 24 spørgsmål til professoren med journalist Lone Franck, som er meget dygtig.

En af disse handlede om opmærksomhedsøkonomien, og er blevet aktuel senere, med Facebook-Cambridge Analytics sagen om dataopsamling. Der hældes 5 milliarder stk information på nettet dagligt og 340 timers video hvert minut. Det er sindssygt meget information, og udbydere af denne information kæmper alle om vores opmærksomhed. Nogle udbydere f. eks på Twitter har 250 mill følgere (Trump har kun 50 mill) og har som sådan langt større mulighed for at få deres information bemærket end andre. Opmærksomhed er en begrænset resurse, vi har kun én hver, og den kan ikke gemmes til senere brug, og kun i begrænset omfang deles. Opmærksomhed er derfor meget ligesom formue, hvor 1% ejer halvdelen af værdierne. Teknologien er fordelt på samme måde, hvor Facebook, Google, Instagram og Twitter sidder på 90%. Hvis de er truet på denne position, køber de sædvanligvis truslen op.

Man skal huske på, at vi, der er brugere af tjenesterne, ikke er kunder hos disse (F. eks. Facebook), men vi er deres produkt, når vi giver dem opmærksomhed. Facebook er kun 14 år gammel, og har repræsenteret et paradigmeskift i forhold til at regulere informationsstrømmen. Eftersom produktet er menneskers opmærksomhed og deres reaktioner, er der gode muligheder for dem, som forstår at manipulere, skabe lemmingeeffekt, skabe tilskuereffekt, stemningsspiraler, generere flertalsmisforståelser.

Cambridge analytics fidus er, at de ved hjælp af megadata kan finde og bombardere særlige segmenter meget præcist, en evne, der er blevet brugt ved mindst 3 præsidentvalg i USA. Det drejer sig om de befolkningsgrupper, der er i klemme (Nok-er-nok), og hvor man finder deres smertepunkt. Når trykket øges mod dette smertepunkt, kan man få gruppen til næsten hvad som helst, og de er oplagte ofre for populisme (som lader sig lede af følelser i stedet for facts). Denne gruppe er Trumps allermost loyale vælgere. Det er stammemedlemmer, der ser verden som os mod dem.

Andre politiske kunstgreb, som har været anvendt siden de gamle grækernes tid er håndteringen af sandheder. Eftersom informationsstrømmen er steget nærmest eksponentielt er der i vore dage meget mere af det hele:

- Sandhed (verificerede kendsgerninger)
- Forvanskede udsagn (Vinkling, undladelse, "kendsgerninger i udvalg")
- Udokumenterede udsagn (Rygter, måske sande, måske falske)
- Falske udsagn (Misrepræsentation i modstrid med kendsgerninger)
- Løgn (falske udsagn med vilje)

- Bullshit (Misrepræsentation af ens motiver og formål)
- Fake news (Fingerede nyheder, der simulerer journalistik og dermed sandfærdighed)
- Alternative facts (Indlysende forkerte facts)

Vælgergrupperne med smertepunkt spørger sig selv: Hvorfor lider jeg?

- Du er ikke omstillingsparat nok i den globaliserede verden
- Du har ikke en brugbar uddannelse
- Der er ikke brug for dig
- Kort sagt, Du har høstet som du har sået.

Det er jo ikke særlig opmuntrende. Men når politikerne så bombarderer dem med:

- Det er de andres skyld. Indvandreren, demokraterne, pressen. Det kan vi, populistene gøre noget ved. Det er os mod *dem*.

Så får ”de klemte” noget at arbejde med, og de bliver langt mere tilbøjelige til at støtte op om tankegangen, dele, like og i det hele taget være en del af mediebilledet. Når tankegangen bliver mere radikal, går det over til at *de andre*, eliten, der vil os det ondt, opererer i det skjulte, og i hemmelighed styrer det hele. Konspirationen er født.

Det er ikke så enkelt at skyde konspirationsteorier ned, for enhver information, der modsiger konspirationsteorien, kan så afskrives som værende plantet af konspiratorerne.

Den globale opvarmning er således ifølge Trump en teori, der er plantet af kineserne for at skade USA's økonomi. Det var stort set denne argumentation Trump brugte, da han meldte USA ud af Parisaftalen. Også selvom NASA understøtter teorierne om klimaforandringer. Men hvem tror på NASA. Enhver ved jo, at månelandingen blev optaget i et studie og aldrig har fundet sted.

Der findes ”The flat Earth Society”, der argumenterer for, at jorden er flad, og at kuglebillederne er resultat af billedmanipulation (det er NASA jo gode til). NASA har også bestukket alle astronauter til at skjule sandheden. Tump, du kan jo bare bruge dine egne øjne og se, at jorden er flad.

Man må erkende, at Trump, alle hans mærkværdigheder til trods, er en mester i at håndtere informationsstrømmene. Han skaber en masse støj med sine hen-i- vejret tweets (Obama er ikke amerikaner, New York Times, Washington Post samt CNN er fulde af fake news) Det kan ikke blot ignoreres af de såkaldt seriøse, for den slags vokser sig hurtigt meget stort på de sociale medier. Derved lykkes det ham ofte at vende opmærksomheden fra mere vanskelige sager.

Det foregår sådan set over alt. Tænk på teknokraten Bjarne Corydons retorik omkring salget af Dong. ”Det er samlet set det bedste for Danmark på både kort og lang sigt” Den slags er vel nærmest set bullshit. Også i vores samfund har vi flere ”dem mod os”-politikere med en svær snert af populisme

Det bedste værn er nok at forstå teknikkerne lidt. Jeg vil derfor anbefale jer en lille bog: ”Fake News” af professor Vincent Hendriks og Mads

Christensen. Den kan man godt blive lidt klogere af.